

# 3 söndagen i advent

Pastor Johannes Rydh

Predikan på distans, 17 december 2023

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

**Bön:** Käre himmelske Fader, du som sände din tjänare Johannes döparen för att bereda vägen för din Son, låt din helige Ande bereda plats i våra hjärtan för din undervisning och så bereda vägen för oss till den himmelska saligheten. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

**Predikotext:** Matt. 11:2–10

*Vid den tiden fick Johannes i fängelset höra talas om Kristi gärningar. Han sände då bud med sina lärjungar och frågade honom: "Är du den som skulle komma, eller skall vi vänta på någon annan?" Jesus svarade dem: "Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: Blinda får sin syn, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och för fattiga predikas glädjens budskap. Och salig är den som inte tar anstöt av mig."*

*När de hade gått, började Jesus tala till folket om Johannes: "Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden? Om inte, vad gick ni ut för att se? En man klädd i fina kläder? Se, de som bär fina kläder finns i kungapalatsen. Men vad gick ni då ut för att se? En profet? Ja, det säger jag er: Han är ännu mer än en profet. Det är om honom det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare framför dig, och han skall bereda vägen för dig."*

## Herrens vägröjare

Både tredje och fjärde advents texter talar särskilt om den helige Johannes döparen. Han är den som gick före Jesus och beredde vägen för honom genom att vid Jordans vatten predika om den kommande Messias, frälsaren som Gamla Testamentets profeter hade förutspått och utlovat. Han avvisade alla försök att själv framställas som den större, utan hänvisade i enlighet med sin kallelse endast på Jesus. Han sade

om denne: "Se Guds lamm, som tar bort världens synd." (Joh. 1:29).

När Jesus väl hade trätt fram och påbörjat sin verksamhet hade Johannes fullgjort sin uppgift, och han pekade särskilt ut Jesus för sina lärjungar så att de skulle följa honom istället (Joh. 1:35 ff). Johannes uppgift var inte att samla lärjungar kring sin egen person, utan att bereda vägen för Messias. Så blev två av hans lärjungar några av Jesu första.

Men några i skaran kring Johannes döparen förstod inte budskapet och såg på Jesus med visst mått av tvekan och avundsjuka. Det ser vi till exempel i Joh. 3, där de säger till Johannes: "Rabbi, han som var hos dig på andra sidan Jordan och som du vittnade om, han döper och alla går till honom." (Joh. 3:26) Och i Matt. 9 står det: Sedan kom Johannes lärjungar fram till [Jesus] och frågade: "Varför fastar inte dina lärjungar, när både vi och fariseerna fastar?" (Matt. 9:14) De klamrade sig alltså fast vid Johannes döparens person och tvekade att gå till den större läraren.

Det är i detta sammanhang vi ska betrakta den fråga som Johannes i vår text skickar från fängelset med sina lärjungar: "Är du den som skulle komma, eller skall vi vänta på någon annan?"

Det var knappast för att profeten, som var uppfylld av den helige Ande redan före sin födelse, drabbats av anfäktelse och tvivel angående allt det han vittnat så klart och tydligt om. Troligare är att han skickade ut sina svaga lärjungar, som ännu inte hörsammat ordet om Guds lamm, för att öppna deras ögon. Han gjorde detta med en otvetydigt formulerad fråga. Alla judar förstod genast innebörden om "den som skulle komma", den som Gamla Testamentet förbådat. Liksom i katekesundervisningen användes frågan som lärometod.

Jesus besvarade frågan genom att hänvisa till sina många under: "Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: Blinda får sin syn, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och för fattiga predikas glädjens budskap."

Detta var en hänvisning till Jesaja, där Messias förbådades med sådana under. Och Jesus sade själv: "Gärningarna som jag gör i min Faders namn vittnar om mig." (Joh. 10:25) De var ett tydligt tecken att han kom i Guds namn och med Guds kraft. Med

undren ville han bekräfta sin gudomliga auktoritet. Så gjorde också profeterna under Gamla Testaments tid för att visa att Herren hade sänt dem. Men till skillnad från dessa så utförde Jesus sina under med sin egen gudomliga makt, med sitt eget gudomliga skaparord. Han befallde, och så skedde. Han var inte bara utsänd av Gud, utan han var Guds egen Son, ett med Fadern. Den myndighet och makt han utförde sina under skulle leda folket till insikt att han var Frälsaren som de alla väntade på. Genom Skriftens omvittnande av dessa under stärker Jesus tron i våra hjärtan.

Hans fiender ifrågasatte inte att undren hade skett. Bevisen var alltför tunga, och stora skaror hade bevittnat dem. Istället avvisade de dem som Beelzebuls verk, då de inte kunde acceptera att Jesus kom från Gud. I vår tid har det däremot blivit regel snarare än undantag att undrens äkthet och historicitet ifrågasatts och förkastats i teologiska lärosäten. De passar inte in i den bibelkritiska rationalism som är förhärskande. Därför omtolkas alla underverk och allt annat utöver vetenskapens rigida naturlagar som fromma förhoppningar hos de tidiga kristna. Så även med Jesu största under: uppståndelsen på påskdagen. Så blir hela frälsningens grund omkullkastad och kristendomens läror omintetgjorda.

Mot detta ska vi framhålla med kraft att Jesu underverk såsom de beskrivs i Bibeln är verkliga, historiska och bokstavligen sanna. De ger oss kraft och mod att tro på Jesus som Messias.

Det viktigaste och största är det sista som Jesus nämner: *”för fattiga predikas glädjens budskap.”* Om Jesus endast hade botat sjuka från deras åkommor när han vandrade här på jorden så hade detta i sig inte hjälpt oss i vår syndanöd. Men genom predikan av glädjens budskap för de fattiga som inte förtröstar på sina egna gärningar, så har samma gudomliga makt som en gång gav blinda sin syn och döva sin hörsel också kommit till oss, för att bota vår andliga blindhet och dövhet. Långt värre än spehälska och andra kroppsliga lidanden är arvsyndens förskräckliga sjukdom – och det är just mot denna som Jesus kommer till oss med evangeliets botemedel. Han säger: *”Och salig är den som inte tar anstöt av mig.”*

Låt oss nu gå tillbaka till Johannes döparen. Jesus frågade folket om honom:

*”Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden? Om inte, vad gick ni ut för att se? En man klädd i fina kläder? Se, de som bär fina kläder finns i kungapalatsen. Men vad gick ni då ut för att se? En*

*profet? Ja, det säger jag er: Han är ännu mer än en profet. Det är om honom det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare framför dig, och han skall bereda vägen för dig.”*

Johannes döparen var inte någon som anpassade innehållet efter åhörarens önskemål, likt ett strå som vajar för vinden. Så gör många predikanter där man frångått Bibelns lära som den enda rätta. Om sådana skriver aposteln: *Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå ut med den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen.* (2 Tim. 4:3)

Han var heller inte någon som utnyttjade sin ställning för egen vinning, tjänade stora pengar och klädde sig rikt och levde flott i kungapalatsen. Detta kan vi känna igen i allt från det medeltida påvedömetts världslighet till våra dagars TV-evangelister som drar in miljoner till egen kassa.

Sådan var inte Johannes döparen. Folket hade gått ut i öknen för att höra en sann profet. Ja, han var den som profeten Malaki hade skrivit om:

*Se, jag skall sända min budbärare och han skall bereda vägen för mig. Och den Herre som ni söker skall plötsligt komma till sitt tempel, förbundets ängel som ni längtar efter. Se, han kommer, säger Herren Sebaot.* (Mal 3:1)

Jesus fortsatte med att hylla Johannes döparen som den störste av alla profeter, den som skulle komma i Elias ande och kraft. Han hade predikat både lagens hårda ord till de obotfärdiga och evangeliets trösterika löften till de förtvivlade. I detta är han därför en utmärkt förebild för ämbetets rätta förkunnare.

Till de egenrättfärdiga skrädde han inte orden. Han avvisade dem och kallade dem ”huggormsyngel”. Landsfursten Herodes tillrättavisades för sitt syndiga förhållande med sin brors hustru, vilket fick till följd att Johannes fängslades och slutligen avrättades. Ingen hör gärna på när Guds ord och samvetet fördömer våra syndiga liv och avkunnar Guds vrede och straff. Men det är nödvändigt för att människan ska kunna förstå och ta emot det rätta botemedlet. Johannes döparen avstod inte från detta för att rädda sig själv, och fick lida martyrdöden.

Till de fattiga i anden förkunnade han *omvändelsens dop till syndernas förlåtelse* (Luk. 3:3). Här var inte ett mindre kraftfullt eller annorlunda dop än det som Jesus senare befallde. Det kom med löftet om

syndernas förlåtelse och hade därmed samma innehåll och kraft. Det var därför som Johannes först inte ville döpa Jesus – denne var ju rättfärdig och syndfri, och behövde inte någon förlåtelse. Det var ju han själv som var syndaren, och som behövde få dopets nåd. Men Jesus lät sig döpas eftersom han skulle ta på sig alla människors synd upp på korset.

Genom samma dop får alla syndare ta del av samma förlåtelse, den som Jesus Kristus vann genom sin död och uppståndelse. Det är en personlig garant från vår Herre och Frälsare att lagen inte längre kan fördöma den som håller fast vid tron. Vi besväras visserligen fortfarande av synden i detta livet och behöver således fortfarande höra lagen för att tygla den gamla människan, men vi har vår trygghet i att Jesus en gång för alla besekrat synden och att dopet bekräftar detta för oss.

Vi behöver alltså inte fråga om vi ska vänta på någon annan. Jesus är den enda Frälsare vi behöver. Han vänder sig till var och en och erbjuder sin nåd

och förlåtelse. Glädjens budskap predikas för de fattiga. Och saliga är de som inte tar anstöt av honom.

Amen.

**Bön:** Herre vår Gud, himmelske Fader, du som låtit din Son komma i världen, för att han skulle hjälpa oss mot synden och döden och ge oss evigt liv. Vi ber dig: Upplys och led oss med din Helige Ande, så att vi inte grips av högmod, förtvivlan eller andra synder. Hjälp oss att i ånger och tro endast se på ditt ord och löfte, så att vi får höra till dem som blir evigt saliga genom din Son Jesus Kristus. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.